

Īsziņas

Par diviem deputātiem vairāk

Vakar Saeima apstiprināja četru deputātu pilnvaras, kuri stāsies pašvaldībās ievēlēto parlamentāriešu vietā. Zīmīgi, ka Saeimā tagad strādās arī ģimenes ārste Līga Kozlovska un novadnieks Andris Morozovs.

Balvos būs jauna iela

Vakar Balvu novada domes sēdē deputāti atbalstīja lēmumprojektu par izmaiņām "Balvu novada pašvaldības ceļu un ielu reģistrā", iekļaujot "Mārtiņa Lutera ielu" Balvu pilsētas ielu sarakstā (ielas garums - 100 m, platība - 1000m², seguma veids - asfalts).

Panākta vienošanās

Starp Ministru prezidentu Māri Kučinski, veselības ministri Andu Čakšu un Latvijas Lauku ģimenes ārstu asociācijas (LLĢĀA) vadītāju Līgu Kozlovsku parakstīta vienošanās, kas paredz pārtraukt LLĢĀA ģimenes ārstu dalību protesta akcijā, kuras laikā pacientiem netika sniegti valsts apmaksāti veselības aprūpes pakalpojumi. Vienošanās starp pusēm paredz konkrētu uzdevumu izpildi, tostarp nodrošināt, ka Saeimā tiks iesniegts pieprasījums par 2018.gadā kopējā finansējuma pieaugumu veselības nozarei pret 2017.gada finansējumu veselības nozarei līdz 200 miljoniem eiro apmērā, kā arī normatīvi nostiprināt nosacījumu, ka, pieaugot finansējumam veselības nozarei, proporcionāli pieaug arī primārās veselības aprūpes finansējums. Par to vairāk nākamajā "Vadugums" numurā.

Kā kļūt par mākslas vēstnesi?

Latvijas Laikmetīgās mākslas centrs izveidojis īpašu sešu nodarbību ciklu, kurā bez maksas un Latvijā pirmo reizi būs iespēja apgūt mākslas vēstneša jeb mākslas mediators prasmes. Jau rudenī 20 absolventi saņems apmaksātu iespēju strādāt Latvijas Laikmetīgās mākslas centra izstādēs. Ar apmācību provizorisko programmu, pieteikšanās un atlases kārtību var iepazīties <http://ej.lv/makslasvestnesi> (pieteikšanās līdz 26.jūlijam).

Gaidāmas pārmaiņas vadībā

Foto - E. Gabranovs

Būs deputāte. Ziemeļlatgales Biznesa un tūrisma centra direktore Inta Kaļva (foto - no labās), domes sēdē jautāta, kāds ir darba uzteikuma iemesls, atjokoja, ka neaiziet ne pelnītā atpūtā, ne dekrēta atvaļinājumā. Viņa vislielāko paldies saka uzņēmējiem, ar kuriem divos gados izdarītas daudzas labas lietas.

Vakar Balvu novada domes sēdē pirmie trīs lēmumprojekti, par kuriem lēma deputāti, bija trīs vadītāju atļaišana no amata. Nu jau bijusi Sociālā dienesta vadītāja Anita Petrova darbu turpina novada priekšsēdētāja vietnieces amatā. Savukārt Balvu pamatskolas direktore Māra Pimanova un Izglītības, kultūras un sporta pārvaldes vadītāja Nora Apine aiziet pelnītā atpūtā. Turklāt domes sēdes 43.punktā no amata atbrīvoja arī Ziemeļlatgales Biznesa un tūrisma centra direktori Intu Kaļvu, pamatojoties uz Darba likuma 100.panta pirmo daļu (darbinieka uzteikums).

Ilggadējā Balvu pamatskolas direktore Māra Pimanova, taujāta par pašreizējām izjūtām, neslēpa, ka lido divus metrus virs zemes. "Vai tiešām neesmu pelnījusi aiziet pelnītā atpūtā?" viņa atjokoja. Viennozīmīgi Māras, tāpat kā Noras vārds izglītības sistēmas sakārtošanā un izaugsmē rakstāms ar Lielo burtu. "Prieks par skolu, prieks par pedagogiem un bērniem, kuri ir vislabākie pasaulē," apstiprināja nu jau bijusi skolas direktore. Interesanti, ka pirmās darba gaitas viņa uzsāka Rīgas 72.vidusskolā. Tāpat īpašs pedagogei bijis darba posms Kupravā, kur viņa mācīja matemātiku un fiziku. "Tur patiesi bija fantastisks kolektīvs, izcili skolēni un atsaucīgas ģimenes," atceras direktore. Par Balvu pamatskolas direktori M.Pimanova kļuva 1986.gada 10.janvārī. Bērniem viņa vēl būt tikpat zinātkāriem, cienīt Latvijai, savu skolu, skolotājus, vecākus, dabu un sabiedrību: "Vecākiem- sadarboties ar pedagogiem, mācīt bērniem mīlēt skolu, būt par pozitīvu paraugu visās lietās, bet pedagogiem – izturību un pieņemt pārmaiņas kā jaunās izaugsmes iespējas."

* Turpinājums 4.lpp.

Kur mācīties?

Nāc studēt!

Latvijas Universitātes P. Stradiņa medicīnas koledža

Kļūsti par kvalificētu ārstniecības personu vai speciālistu sociālās ietekmīgās jomā!

T. ģimenes profesionāli augstākā izglītība

DOKUMENTU PIENĒMŠANA

Vidus prospektā 38, Būvniecības, Jūrmalā

Mob. t.: 26530342

Darba dienās: p.kst. 9.00-15.00

Rēzeknes filiāle

Raiņa ielā 5a, Rēzeknē

Mob. t.: 27882168

P. 13.00-16.30, O.-Pt. 9.00-15.00

STUDĒ VALSTS BUDŽETA GRUPĀS!

Studiju programmas par valsts budžeta līdzekļiem

IEGŪSTI SPECIĀLITĀTI:

- MĀSA* (3 gadi)**
- ĀRSTA PALĪGS* (3 gadi)
- BIOMEDICĪNAS LABORANTS (2 gadi)
- RADIOLOGA ASISTENTS (3 gadi)
- PODOLOGS (2 gadi)
- SOCIĀLAIS APRŪPĒTĀJS (2 gadi)
- SOCIĀLAIS REHABILITĒTĀJS (2 gadi)

IZMANTO IESPĒJU – APVIENO STUDIJAS AR DARBU!

Mākslas studiju programmas (dienas un vakara grupas)

IEGŪSTI SPECIĀLITĀTI:

- SKAISTUMKOPŠANAS SPECIĀLISTS
- KOSMETOLOĢUĀ (3 gadi vai 2 gadi)
- MASIERIS (2 gadi vai 1 gadi)

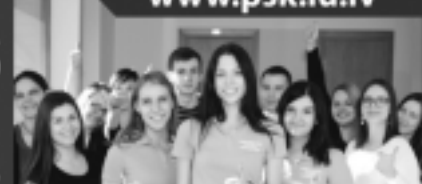
* Studijas Jūrmalā vai Rēzeknes filiālē ** Studiju ilgums

www.psk.lv

UZŅEMŠANA

(Jūrmalā un Rēzeknes filiālē)

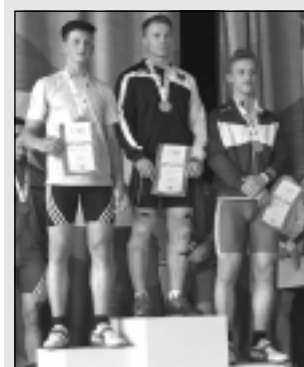
no 03.07. līdz 04.08.2017.

Nākamajā adugunī

● Par soli preti nākotnei
Absolventi fotobildēs

● Darba ritms būs spraigs
Strādās gan Saeimā, gan Balvos

Gūst panākumus olimpiādē.

12. lpp.

Latvijas Sarkanais Krusts" piedāvā palīdzību.

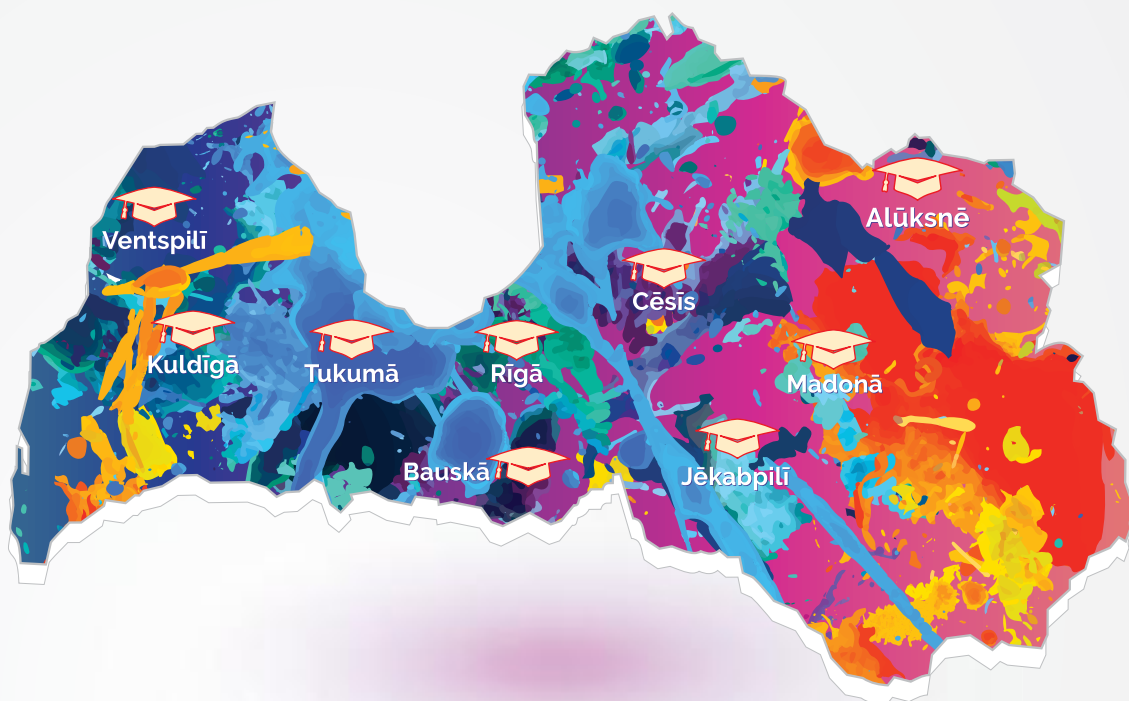
2. lpp.

Līdz LATVIJAS simtgadei 492 dienas!

Kur mācīties?

Tagad Latvijas Universitāte – tuvāk mājām!

Nāc un studē pedagogiju, komercdarbību un uzņēmuma vadību **Latvijas Universitātes Alūksnes filiālē!**

RPIVA → LU :)

Mēs augam, audz arī Tu!

Piesakies studijām (nepilna laika klātienē):
līdz **11. augustam** – maģistra studiju programmās; līdz **14. augustam** – pamatstudiju un otrā līmeņa augstākās profesionālās izglītības studiju programmās

Uzzini vairāk:
Alūksnē – tālr. 64381168, 26443798; aluksne@rpiva.lv; Pils iela 21, Alūksne
Rīgā – tālr. 67808130, 80002002, uznemsana@rpiva.lv; Imantas 7. līnija 1, Rīga

www.gribustudet.lv

LATVIJAS UNIVERSITĀTE
ANNO 1919

Apsveikumi

Tik zilas ir jūlija debesis,
Tu tieši vidū tām esi.
Tev apkārt rozes un lilijas
Sien ziedošu padebesi.
Ar sirdi Tu vidū vasarai,
No tās kā apiņu stīgas
Tavs dvēseles mīlums zarojas
Un apvij mūs bezgalīgi.

Ļ.cien. Skolotāja Jadviga!

Sveicam skaistajā dzīves jubilejā!
Stipru veselību vēlot,
sākumskolas kolēģes - Daiga, Inese un Ingrīda

Aiziet gadi, un dienas tos mūžībā
aiznes,
Pie jaunības kalniem un ezeriem
atpūsties liedz.
Bet vienmēr lai ziedos dūc skaistākās
atmiņu bites

Un gadu gājums dod stiprumu dienām arvien.
Vismīļākie sveicieni un vēlējumi aplajā jubilejā
Edgaram Skučam! Lai turpmākie gadi iet, nevis
skrien, lai vienmēr pavada veiksmē, izturība, veselība,
Tavu mīļāko cilvēku atsaucība.
Ceļinieku ielas kaimiņi

Līdz vēlam rudenim lai
rozēs zied,
Lai vienmēr liksmes pilna
sirds,
Lai prieka saule nekad
nenoriet,
Lai Laimes zvaigzne ceļā
mirdz.

Sirsniņi sveicam **Jadvigu Slišāni**
80 gadu jubilejā!
Mēs novēlam Tev možus pavasarus,
Kur katrs pumpurs krāšņā ziedā plaukst.
Mēs novēlam Tev vasar's ritus spirtus,
Lai rasas veldze darbam spēku dod.
Mēs novēlam Tev dāsnu rudens rotu,
Ar kuru lepoties, kad mati zied.
Mēs novēlam Tev sauli ziemas dienā,
Lai Tava mūža pēdas puten's neapsedz.

Vēl bijušie kolēģi: Ruta, Valērija, Valentīna, Olga, Alvīna,
Anastasija, Bronislava, Anna

Lai katra diena Tev
Kā atradums,
Kurā tiek ielikts
Prieks, spēks, varējums
Un mūsu mīlestība.

Vislabākie, mīļākie sveicieni, bučas un Dieva svētība
Olgai Kokorevičai skaistajos un bagātajos 80!
Krustdēls, Līvijas un Romualda Kokoreviču ģimenes

Mīļi sveicam
Luciju Vilkasti
85 gadu jubilejā!
Vēlam veselību, izturību,
Dieva svētību
turpmākajiem dzīves
gadiem.
Boldāne, Keiša, Mežale,
Višņakova, Mežale, Vizule

Pārlicinies, vai abonēji

Aduguni?!

Biedrību dzīve

“Latvijas Sarkanais Krusts” piedāvā humānos pakalpojumus

Biedrības “Latvijas Sarkanais Krusts” Balvu komitejas vadītāja Rudīte Krūmiņa uzsver, ka arī mūspusē biedrības darbības mērķis ir kvalitatīvas, savlaicīgas un vajadzībām atbilstošas palīdzības sniegšana katram cilvēkam, kurš nonācis krīzes situācijā.

Kādi ir labie darbi un ar kādiem jautājumiem vai vajadzībām cilvēki griežas Balvu komitejā? Rudītei Krūmiņai atbilde uz šo jautājumu ir daudz, jo humānie pakalpojumi cilvēkiem nepieciešami joprojām. Turklāt mēs nezinām, varbūt ikviens varam nonākt lūdzēja lomā, kā tas notiek ar cilvēkiem, kuriem, piemēram, uzbrūk ugunsnelaime, kas atņem visu.

Gan skolēniem, gan zīdaiņiem

Viņa stāsta, ka joprojām notiek darbs pie pārtikas pakalpojumu nodrošināšanas cilvēkiem, kuriem tās nepieciešamas. No Eiropas Atbalsta fonda vistrūcīgākās personas var saņemt pārtikas pakas, kā arī higiēnas preces, tikai tās pienākas trūcīgām vai ārkārtas, krīzes situācijā nonākušajām ģimenēm, balstoties uz pašvaldības sociālā dienesta izsniegtas izziņas vai lēmuma pamata. “Palīdzam bērniem un skolēniem ar skolas piederumu komplektiem jeb tā sauktajām skolas somām, arī tās var saņemt uz pašvaldības sociālā dienesta izsniegtas izziņas pamata trūcīgās vai krīzes situācijā nonākušās ģimenes, kurās ir bērni vecumā no 5 līdz 16 gadiem. Ir pieejami arī tā sauktie zīdaiņu komplekti bērniem līdz 2 gadu vecumam,” skaidro R. Krūmiņa.

Dzīvošanai vissvarīgākais ir ēdiens

Iedzīvotāju finansiālās, sociālās situācijas atšķiras. Sirmgalviem, tāpat kā ļaudīm ar īpašām vajadzībām - kustību traucējumiem, pēc operācijām, veicot komunālos maksājumus vai ierobežotu kustību iespēju dēļ bieži nepietiek līdzekļu, lai spētu sevi pilnvērtīgi nodrošināt ar ikdienas silto maltīti. “Arī mēs Balvos esam iesaistījušies zupas virtuves atbalstīšanā. Maltītes gatavo Dzidras Sērmūkšas tirdzniecības individuālais uzņēmums “Valdogs” Balvu muižā. Sarkanais Krusts atbalsta gan finansiāli, gan ar pārtikas sagādi. Nosacījumi ir tie paši, ko jau minēju, bet pašlaik izvērtējam, kuriem cilvēkiem šī palīdzība ir nepieciešama visvairāk. Mēs izskatīsim priekšlikumu, ka arī pensionāri ar mazu pensiju, kuriem visi ienākumi aizgājuši par ārstēšanos vai zālēm, uz laiku varēs saņemt zupas virtuves pakalpojumu,” skaidro Balvu komitejas vadītāja R. Krūmiņa piebilst, ka izskatīs arī priekšlikumu siltu ēdienu piedāvāt arī ģimenēm ar bērniem, protams, uz iepriekšminētajiem nosacījumiem. Pieredze liecina, ka zupas virtuvē pēc palīdzības vērsas bezdarbnieki, invalīdi, veci un vienuļi cilvēki, daudz bērnu ģimenes, nereti spainīti līdz siltu zupu saņem arī mājās palikušie izsalkušie bērni un vecvecāki. Un tas arī ir viens no biedrības mērķiem - atvieglot cilvēku ciešanas, aizsargāt dzīvību un veselību, nodrošināt cieņu pret cilvēku, kā arī sabiedrībā veicināt savstarpējo sapratni, iecietību un sadarbību. “Lēmumus, kam palīdzība nepieciešama, pieņemsim sadarbībā ar Sociālo dienestu uz iesniegumu pamata,” piebilst R. Krūmiņa.

Aicina palīdzēt savākt materiālus par Sarkanā Krusta

Sadarbojoties Paula Stradiņa Medicīnas vēstures muzejam un Latvijas Sarkanajam Krustam, Balvu Centrālajā bibliotēkā gada sākumā bija skatāma izstāde, kurā bija atspoguļota biedrības darbība no 1918. gada līdz mūsdienām. “Izstādes atklāšanā solīju apkopot informāciju par Sarkanā Krusta darbību laika posmā no 1940. gada līdz mūsdienām, jo tā ir nepietiekama. Solījumu turam. Materiālus jau vāc un brīvprātīgi klasificē Edīte Gorkina. Mēs joprojām meklējam fotogrāfijas no šī laika posma, cilvēku stāstījumus, atmiņas. Taču mums nepietiek resursu, tāpēc aicinu ikvienu palīdzēt. Izmantojam Sarkanā Krusta finansiālu palīdzību, kaut vai degvielu, lai nokļūtu pie cilvēkiem, uzklautu viņus. Visu vākumu vajag apkopot, un arī par to vajag ne tikai paldies, kas ir ļoti svarīgi, bet arī naudas līdzekļus. Tikai ar Sarkanā Krusta līdzekļiem mums nepietiek, iesaistāmie projekts,” stāsta R. Krūmiņa. Viņa šī darba turpināšanai darbojas ar

Donoru diena Balvos. 28. jūnijā Balvos asinis nodeva 86 donori un 12 cilvēki saņēma dāvanu kartes, jo par donoriem jau bijuši divdesmit un vairāk reizes. Viļākā 4. jūlijā dāvanu kartes saņēma 22 donori. Donoru dienas būs arī Rugājos un Baltinavā, un arī šeit ilglaicīgākos donorus gaida dāvanas no Sarkanā Krusta.

atbalsta grupu, kurā piedalās Balvu Centrālās bibliotēkas direktore Ruta Cibule, Balvu pašvaldības, Balvu pensionāru biedrības cilvēki, arī novada un bijušā rajona ļaudis. Līdzekļu piesaistei jāraksta projekts. “Materiālus gribētu ne tikai nodot muzejam, bet arī izdot grāmatu, lai šī liecība paliek vēsturei. Projekts jau ir sagatavošanas stadijā, tikai jādomā un jāskatās, kur to varam iesniegt,” skaidro R. Krūmiņa. Ir uzrunāti eksperti, kuri palīdzēs sakārtot materiālus, piemēram, rakstniece un publiciste Eva Mārtuža.

Donori saņem dāvanu kartes

1. jūnijā, Starptautiskajā bērnu aizsardzības dienā, Sarkanais Krusts sniedza palīdzību Tilžas internātpamatskolas struktūrvienības “Ābeļzieds” bērniem. Dāvināja grāmatas, T-krekus, gultas veļu. Savukārt 1. jūlijā atbalstīja bērnu aktivitātes Balvos, turklāt SIA “Balvu maizīte” sarūpēja garšīgas dāvanas - kūkus.

Donoru dienās Balvos, Baltinavā, Rugājos un Viļākā donori, kuri nodevuši asinis 20 un vairāk reizes, papildus saņem dāvanu kartes no veikala “Tik-Tak” 10 eiro vērtībā. Donore Gunita Šmuškova, kura asinis nodevusi jau 35 reizes, ir gandarīta ne tikai par šo dāvanu karti vai privilēģiju karti aptiekā, ko izsniedz Sarkanais Krusts, bet arī par to, ka var šādi palīdzēt cilvēkiem. Pēc asins nodošanas jūtos pacīlāta, jo kādam cilvēkam esmu palīdzējusi, tāpēc esmu donore ik reizi, kad ir šāda iespēja,” saka G. Šmuškova.

Bibliotēku naktī meistardarbnīcā, ko vadīja veselības veicināšanas speciāliste Ilze Kozlovskā un tobrīd Sociālā dienesta vadītāja Anita Petrova, klātesošie uzzināja ne tikai par pirmās medicīniskās palīdzības sniegšanu, bet arī saņēma dāvanas - grāmatas no Sarkanā Krusta. “Pēc šīm aktivitātēm nāca lūgums pārrunas par šo tēmu veikt arī skolās, lai nepieciešamības gadījumā spētu palīdzēt līdzcīvēkiem. Septembrī sniegt izglītojošu informāciju plānojam četrās iepriekšminēto novadu skolās, bet, ja izdotos piesaistīt naudu projektā, to varētu saņemt ikvienas skolas skolēni un skolotāji,” secina R. Krūmiņa.

Būs veselības un sporta nometne bērniem

Jau atbalstīta Latvijas Sarkanā Krusta Balvu komitejas veselības diennakts nometne “Kusties-esi vesels!”, kas notiks no 12. līdz 18. augustam. Tā domāta Balvu novadā dzīvojošo bērnu un jauniešu veselīga dzīvesveida popularizēšanai, iesaistoties sporta aktivitātēs un pirmās palīdzības nodarbībās. Vecāki jau var pieteikt bērnus vecumā no 12 līdz 15 gadiem pie nometnes vadītājas Sarmītes Keiseles pa telefonu 26308699. Nometne ir bez papildus maksas.

Senioru festivāls

Viesus uzņem Livāni

1. jūlijā Livānos norisinājās Latgales novada senioru dziesmu un deju festivāls “Latgale vieno”, kurā piedalījās arī Balvu, Rugāju un Viļakas novadu kolektīvi.

Seniori bija ieradušies no visas Latgales – Aglonas, Daugavpils, Kārsavas, Preiļiem, Ludzas, Dagdas un citiem novadiem, kopā teju tūkstotis dalībnieku no 74 Latgales amatiermākslas kolektīviem. Ik gadu festivāls notiek citā Latgales vietā: aizvadītajā gadā pašdarbnieki devās uz Aglonu, šogad - uz Livāniem, bet festivāla karogs nākamā gada svētkiem aizceļoja uz Daugavpils novadu. Festivālu ieskandināja koncerts pie Livānu 1. vidusskolas. Svētku pasākumi notika vairākās pilsētas vietās. Kā ierasts, bija amatnieku tirgus, trīs svētku ieskandināšanas ielu koncerti, festivāla dalībnieku gājiens un lielais svētku koncerts.

Lūcija Jermacāne ir trīs Eiropas deju kolektīvu vadītāja. Viņa strādā ar Kubulu pagasta kultūras nama senioru deju kopu “Rūtas”, Balvu Kultūras un atpūtas centra Eiropas deju kopu “Atvasara” un Rugāju novada senioru deju kopu “Tonuss”. Kolektīvu vadītāja pauž prieku, ka šim festivālam visi gatavojas ar prieku. “Tas ir galvenais notikums ne tikai vasarā, bet visā gada griezumā. Ielu koncertos nepiedalījāmie, tikai gājiēnā un svētku noslēguma koncertā. Dienā baudījām plašu kultūras programmu. Daži dalībnieki devās uz svētku dievkalpojumu, citi skatījās ielu koncertus. Daudz interesanta varēja redzēt Livānu novada Amatniecības centrā, stikla muzejā, izstādēs,” stāsta L. Jermacāne. Viņa piebilst, ka Livāni svētkiem bija ļoti labi sagatavojušies, vienīgi nelielas problēmas radušās ar ēdināšanu. Arī laika apstākļi nelutināja, jo lija, un tas traucēja svētkus izbaudīt visā krāšņumā, bet tos ietekmēt nav neviena spēkos. “Labi pārdomāta bija noslēguma koncerta, kas notika stadionā, programma. Tas nebija nogurdinoši garš, un daudzie deju kolektīvi vienkop izskatījās ļoti skaisti,” piebilst L. Jermacāne. Pirmajā daļā koristi izdziedāja skaistākās lūgšanu dziesmas, savukārt otrajā daļā skatītājus priecēja deju kolektīvi. Trešajā koncerta daļā skanēja vairākas latgaliešu tautasdziesmas, koncertu noslēdzot ar kopdziesmu “Pie Dieviņa gari galdi”.

Senioru biedrību pārstāvji bija aicināti uz pieņemšanu pie Livānu novada domes vadības un Latgales plānošanas reģiona padomes priekšsēdētājas. Latgales senioru dziesmu un deju festivāls šogad bija veltīts Latgales kongresa simtgadei.

Spītējot lietum. Balvu Kultūras un atpūtas centra Eiropas deju kopas “Atvasara” sievas un vadītāja Lūcija Jermacāne ir pārliecinātas, ka laika apstākļi netraucēja smaidīt un dejojot ar entuziasmu.

Kubulu pagasta kultūras nama senioru deju kopa “Rūtas”. Kolektīvā ir dejojotājas ar lielu pieredzi, un festivālam Livānos sievas bija gatavojušās visu gadu.

arī nespēlējot

Foto - I. Tušinska

Mūzika ir viņa dzīve. Visi, kas dzirdējuši Arni spēlēt saksofonu, to labprāt vēlas klausīties vēl un vēlreiz. Pats mūziķis spriež, ka šī instrumenta skaņas patiek visiem. Turklāt, šai nodarbei atdodot visu sevi, to nevar nesajust arī klausītāji.

Foto - no personīgā arhīva

Otrās mājas. Daudzas vasaras pavadot Norvēģijā, Arnis tur jūtas gandrīz kā mājās.

Foto - no personīgā arhīva

Dabas varenības valdzinājums. Nav noslēpums, ka Norvēģijas dabasskati sajūsmina visus, kam izdevies apskatīt šo skaisto zemi. Arnis nebūt nav izņēmums. Protams, viņš izmēģināja arī saksofona skanējumu, stāvot kalna virsotnē.

tautas mūziku. Igaunim patiek skandināvu mūzika, dažādas polkas. Es jau nespēļu tautas mūziku, bet gan populāro estrādes vai vieglu džezu mūziku. Saksofona spēle patiek visiem. Piemēram, aizvadītajos Līgo svētkos spēļu Viškos pie Daugavpils, kur publika bija ļoti atsaucīga. Ja vēl nokāpju no skatuves tuvāk cilvēkiem, visi ir priecīgi, sastājas apkārt, bet, kad nospēļu kādu mūsdienu kluba mūziku, viņi ir vienkārši sajūsmā." Arņa pieredze liecina – ja attiecīgā mūzika patiek viņam, to ar prieku klausās arī citi. Turklāt viņa repertuārā ir dažādu tautu dziesmas un skaņdarbi, kas nereti radīti vēl padomju laikos un ir vienlīdz iemīļoti gruzīnam, latvietim, igauņim vai krievam. Tas attiecas arī uz populāru ārzemju

Vasaras darbs. Mūziķis neslēpj, ka, spēlējot uz ielām Skandināvijas valstīs, var ļoti nopelnīt, un tas ir liels papildinājums nelielajai mūzikas skolotāja algai. Tomēr nauda nav vienīgais iemesls, lai katru vasaru dotos uz Norvēģiju. Arnim vienkārši

Foto - no personīgā arhīva

patiek iepriecināt apkārtējos ar savu spēli, sajūtot emocijas, ko cilvēkos raisa viņa radītās mūzikas skaņas.

Foto - no personīgā arhīva

Piemīnai. Savulaik, toreizējam Latvijas prezidentam Valdim Zatleram ciemojoties Gulbenē, valsts pirmajai amatpersonai par godu uzstājās arī Arnis Graps kopā ar grupu "Senči".

estrādes un kinofilmu mūziku. "Piemēram, Fausto Papeti saksofona melodijas, tādas kā "Emanuēla" un citas patiek praktiski visiem," pārliecināts saksofonists.

Arī emocijas visi paužot apmēram līdzīgi. Ja patiek, tad to arī izrāda. Varbūt nedaudz atšķiroties krievu tautības cilvēki, kuri, ļoti mūzikai skanot, nespēj mierīgi nosēdēt, bet ceļas kājās un dejo.

Arnis neslēpj, ka mūzika viņa galvā skan arī nespēlējot, pat vēlos vakaros un naktīs, jo, saņemot uzaicinājumu uzstāties kādā pasākumā, viņš pastāvīgi papildina savu repertuāru ar kaut ko jaunu: "Ja klausītāji grib kādu konkrētu dziesmu, tā ir jāsatavoj. Un tas ir forši, jo tas man patiek!"

Brīvbrīdi sagatavoja I. Tušinska

CILVĒK ZIŅAS

Vai aizgāja pa pliko?

Latvijas spēkavīru čempionāta posmā Viļākā Artis Plivda ne tikai nēsāja uz rokām sievietes, bet arī soliņa pēc apbalvošanas doties uz Viļakas pludmali, kur, kā pats paziņoja, peldēsies *pa pliko*. Tiesa, vēsture klusē, vai viņš turēja doto solījumu. Foto – bērnu un sievu nešanas mirkli.

NEDĒĻAS CITĀTS

"Šausmīgi daudz taisnību. Nojukt var, ja nav savējās."

(Imants Ziedonis)

Redakcija atvainojas visiem, kurus "Cilvēkziņas" aizvainojušas vai aizvainos

9.jūlijā Cēsis noslēdzās Latvijas Jaunatnes Olimpiāde, kurā piedalījās 2803 sportisti no 82 pašvaldībām. Trīs dienās – no 7. līdz 9.jūlijam – vairākās Latvijas pilsētās valsts labākie jaunie sportisti olimpiādē cīnījās par 239 medaļu komplektiem 27 olimpiskajos sporta veidos – riteņbraukšanā, triatlona, badmintonā, basketbolā, galda tenisā, boksā, futbolā, vieglatlētikā, vingrošanā, regbijā, jātnieku sportā, handbolā, džudo, svarcelšanā, šaušanā, taekvondo, loka šaušanā, smaiļošanā un kanoe, airēšanā, burāšanā, ciņā, paukošanā, peldēšanā, tenisā, volejbolā, golfā, kā arī divos neolimpiskajos sporta veidos – florbolā un orientēšanās sportā. Medaļu kopvērtējumā uzvaru ar 190 godalgām (77 zelta, 46 sudraba un 67 bronzas) izcīnīja Rīgas pilsētas jaunie sportisti, 2.vietu ieguva Daugavpils komanda (27 zelta, 20 sudraba un 23 bronzas medaļas), bet 3.vietā ierindojās Liepājas jaunie sportisti (17 zelta, 25 sudraba un 19 bronzas medaļas).

No Ziemeļlatgales olimpiādē startēja Balvu un Viļakas novadu sportisti. Kā veicās mūsu puses jauniešiem censoņiem?

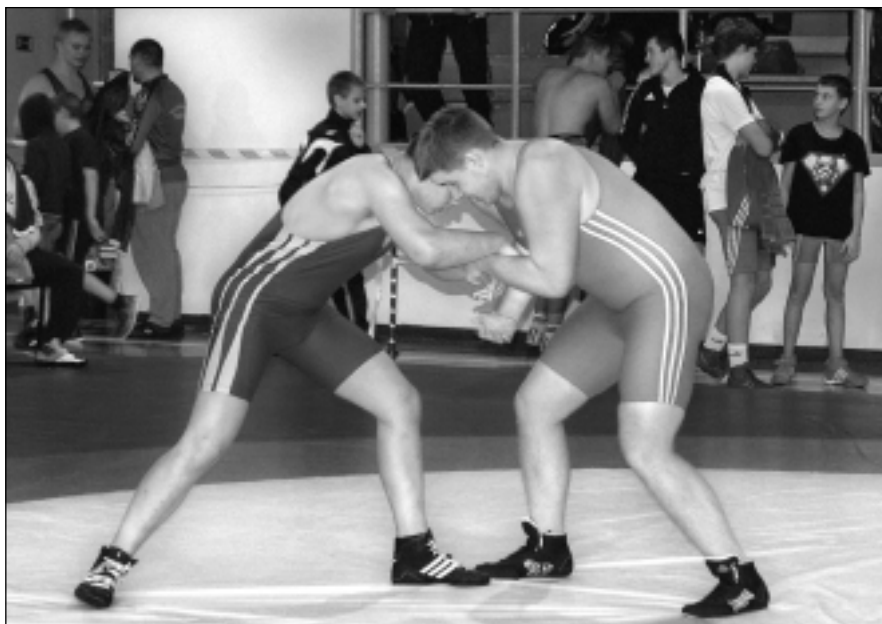
Balvu novada sportistu rezultāti

Mājup pārved visu komplektu medaļas

Balvu novada komandas devīze bija "Kopā stiprākie!", kuru olimpiādē pārstāvēja 38 sportisti – vieglatlētikas, grieķu-romiešu ciņas, peldēšanas, basketbola, svarcelšanas un futbola fināla sacensībās. Novada sportisti komandu kopvērtējumā izcīnīja augsto 21.vietu, mājup pārvedot četras visu komplektu medaļas – divas zelta un pa vienai sudraba un bronzas medaļai.

Balvu Sporta skolas direktore Ludmila Beļikova (komandas delegācijas vadītāja) stāsta, ka Balvu novada sportisti olimpiādes sacensībās piedalījās sporta bāzēs Jelgavā, Ogrē, Smiltēnē, Valmierā un Cēsīs. "Tas ļoti sarežģīja dalībnieku, treneru un pārstāvju darba organizāciju, arī no atklāšanas ceremonijas gaidījām vairāk. Jebkurā gadījumā paldies treneriem un viņu ģimenēm par sportistu sagatavošanu un atbalstu, Balvu novada pašvaldībai – par nodrošināšanu ar parādes un sacensību tērpiem. Savukārt jauniešiem sportistiem novēlu, lai viņu sportiskie panākumi nekad nebeidzas un lai ar jums var lepoties ne tikai Balvu novadā, bet arī visā Latvijā," vēl L.Beļikova.

Ar Balvu novada sportistiem patiešām var lepoties, par ko liecina sportiskie sasniegumi olimpiādē. JĀNIS STEPANOVŠ izcīnīja zelta medaļu grieķu-romiešu ciņā svara kategorijā līdz 100 kg, savukārt UVIS POŠEIKA šāda paša kaluma medaļu ieguva kārtslēkšanā. Lieliski rezultāti arī svarcēlājiem. RALFS BOLDĀNS svara kategorijā līdz 85 kg izcīnīja augsto 2.vietu un sudraba medaļu, bet DĀVIS MAKŠ svara kategorijā līdz 65 kg ieguva godalgoto 3.vietu un bronzas medaļu. Tāpat visnotaļ labus rezultātus uzrādīja KRISTIĀNS PANGA (4.vieta svarcelšanā svara kategorijā līdz 69 kg), IVO BIŠENIEKS (4.vieta svarcelšanā svara kategorijā līdz 50 kg), RAINERS MELNSTRADS (5.vieta svarcelšanā svara kategorijā līdz 69 kg), DAGNIS LOČMELIS (6.vieta svarcelšanā

Ciņās smagsvari! Jānis Stepanovs (attēlā – no labās puses) grieķu-romiešu ciņā izcīnīja olimpisko zelta medaļu.

Dāvis Maks. Svarcēlājs kāpa uz goda pjedestāla trešā augstākā pakāpiena, mājup pārvedot bronzas medaļu.

svara kategorijā līdz 62 kg), VJAČESLAVS NAUMENKO (5.vieta grieķu-romiešu ciņā svara kategorijā 63 kg), DITA KAŠA (5.vieta

diska mešanā), MĀRTIŅŠ PLEŠS (8.vieta peldēšanā 50 metru distancē uz muguras) un EVELĪNA KRAKOPE (10.vieta peldēšanā

Sasniegums vieglatlētikā. Dita Kaša (attēlā – vidū) olimpiādē ieguva 5.vietu diska mešanā.

Peldētāji. Mārtiņš Plešs (attēlā – pirmais no kreisās puses) peldēšanā 50 metru distancē uz muguras izcīnīja 8.vietu.

100 metru distancē brasā). Savukārt 7.vietu izcīnīja mūsu jauniešu futbola komanda, bet basketbolā "3x3" jaunieši ieguva 19.vietu.

Viļakas novada sportistu rezultāti

Izcīnīja pirmo olimpisko medaļu

Viļakas novada komandas devīze bija "Ne soli atpakaļ!", kuru olimpiādē pārstāvēja deviņi sportisti – pludmales volejbolā jauniešiem un jauniešiem (Smiltēnē), ložu šaušanā (Valkā) un vieglatlētikā (Ogrē). Turklāt Viļakas novadam šī bija vēsturiska olimpiāde, kurā izdevās izcīnīt pirmo medaļu, kopš novada sportisti piedalās jaunatnes olimpiādēs.

Par šo panākumu parūpējās ANASTASIJA SEDIHA, kura ložu šaušanas sacensībās vingrinājumā "PŠ-40" jauniešiem iekļuva finālā, izcīnīja godalgoto 3.vietu un mājup pārveda bronzas medaļu. Ložu šaušanā vingrinājumā "PP-40" finālā iekļuva arī VAIRA STRUPKA, kopvērtējumā ierindojoties 7.vietā. Optimālus rezultātus ložu šaušanā uzrādīja arī ROMUALDS RĒVALDS. Tāpat novada sportisti godam cīnījās arī citos sporta veidos. Pludmales volejbolā

jauniešiem SANDIS LEITENS un EDIJS KRAKOPS izcīnīja 5.vietu, bet šajā pašā sporta veidā jauniešiem 9.vietu ieguva VIKTORIJA MAKŠIMOVA un KRISTA CIRCENE. Vieglatlētikā Viļakas novada pārstāvēja ANDIS DVINSKIS un LINARDS LOCĀNS. 100 metru skrējienā Andis izcīnīja 33.vietu no 56 dalībniekiem, bet Linards no tikpat dalībniekiem ierindojās 35.vietā. Savukārt 200 metru skrējiena disciplīnā Linards 45 sportistu konkurencē izcīnīja 32.vietu, bet 400 metru skrējienā no 43 dalībniekiem ieguva 29.vietu.

Viļakas novada Bērnu un jaunatnes sporta skolas direktora vietniece izglītības jomā Inese Petrova pauž gandarījumu par Viļakas novada pašvaldības, domes priekšsēdētāja Sergeja Maksimova un izglītojamo vecāku atbalstu, autovadītāju izturību, treneru nesavtīgo darbu un izglītojamo sasniegumiem. "Lai sportiska vasara!" vēl I.Petrova.

Vēsturisks panākums. Attēlā ar diplomu rokās redzama ložu šāvēja Anastasija Sediha, kura olimpiādē izcīnīja bronzas medaļu. Viļakas novada ložu šaušanā pārstāvēja arī Vaira Strupka (attēlā – no kreisās puses) un Romualds Rēvalds (attēlā – no labās puses). Savukārt Viļakas novada komandas delegācijas vadītājs bija Ēvalds Vancāns (attēlā – pirmais no kreisās puses), delegācijas vadītāja vietniece – Inese Petrova.

Lappusi sagatavoja A.Ločmelis, foto - no personīgā arhīva

Atgriežoties pie publicētā

Jēzus Kristus figūra atkal rotā Miera kapus

Laikraksta "Vaduguns" iepriekšējos numuros rakstījām par notikumiem Miera kapos Viļakā, kur no lielā krusta nozaga Jēzus Kristus figūru. Tagad tā jau atrasta un uzstādīta atpakaļ krustā.

Noskaidrota arī iespējamā vainīgā persona, kas krustu nozaga. Tas, kā jau iepriekš informēja policija, ir kāds vietējais iedzīvotājs, kurš arī agrāk nonācis policijas redzeslokā. Savukārt šīs lietas izmeklētājs Aivis Zelčs pastāstīja, ka iespējama vainīgā ir 1963. gadā dzimis vīrietis. Par notikušo uzsāks kriminālprocesu un turpinās izmeklēšanu.

Miera kapu vecākā Biruta Narubina stāsta, ka pēc pazušanas figūra bija aizceļojusi jau krietnu gabalu no Viļakas – to atrada Rīgā. Savukārt iespējamo vainīgo personu kapu vecākā raksturo kā cilvēku, kurš jau līdz šim izcēlies ar necienīgu rīcību. "Viņš ir gan dedzinājis tualetes un nokārtojis savas dabiskās vajadzības uz pieminekļa Viļakas pilsētas skvērā, gan arī no pieminekļa rāvis ārā burtus un tagad jau pārmeties uz kapiem! Turklāt cilvēki redzējuši, ka viņš staigā ar dunci kabatā! Ko lai vēl piebilst... Ja šim cilvēkam, iespējams, ir problēmas ar veselību, viņam acimredzot nepieciešama medicīniska palīdzība. Kas attiecas uz šī cilvēka iespējamo motivāciju nozagt figūru, viņš droši vien to darija naudas dēļ, ar mērķi figūru pārdot," sašutusi par iespējamā vainīgā rīcību ir B. Narubina.

Miera kapu vecākā uzsver, ka šādi notikumi pierāda, ka starp mums dzīvo ne tikai ļauni, bet arī labi cilvēki ar tīru un gaišu dvēseli. Par to liecina šāds stāsts, kuru atklājot plašākam lasītāju lokam, B. Narubinai acīs saviešas asaras. "Kamēr vēl nebija atrasta figūra, man piezvanīja balvenietis Laimonis Logins. Jau pirms daudziem gadiem tagadējā Viļakas novada Susāju pagasta ciemā Cūkinē dzīvoja ģimene, kur piemājas dārzā pie krusta bija uzstādīta ar rokām darināta koka Jēzus Kristus figūra. Gāja gadi, mājas saimnieki devās aizsaulē, bet viņu meita Skaidrīte Gertmane pārcēlās uz dzīvi Saulkrastos. Ņemot vērā, ka mājas Cūkinē bija vecas, arī krusts bija novecojis, kundze figūru neaizmeta, bet saglabāja un paņēma sev līdzīgu uz Saulkrastiem. Savukārt uzzinot, ka Miera kapos nozagta figūra, L. Logins sazvanījās ar S. Gertmani un pastāstīja par notikušo. S. Gertmane, savas labās sirds un tīrās dvēseles vadīta, koka figūru nolēma ziedot Miera kapiem, kuru no Saulkrastiem nogādāja uz Balviem L. Loginam. Ņemot vērā, ka biju pārliecināta, ka Miera kapu Jēzus Kristus figūru neatradīsim, biju ar mieru pieņemt šo mums visiem dārgo ziedošanu. Paldies Dievam, Miera kapu figūru tomēr atrada. Esmu neizsakāmi pateicīga minētajiem cilvēkiem, kuri bija gatavi ziedot figūru, kurai ir liela garīgā vērtība," par cilvēku atsaucību pateicīga B. Narubina.

✓ "Garnadži turpmāk var necensties nozagt figūru, jo tai ir liela garīga vērtība, nevis materiāla," uzsver Miera kapu vecākā Biruta Narubina.

Figūra atkal drošās rokās. Attēlā redzama Jēzus Kristus figūra, par kuras likteni un atrašanās vietu vēl pavisam nesen valdīja neziņa. Tagad tā atkal nonākusi savā mājvietā, kapu vecākā Biruta Narubina to arī rūpīgi apkopusi un nokrāsosusi. "Vēl jānokrāso arī pats lielais krusts, ko izdarām katru gadu pirms kapusvētkiem. Savukārt figūra pie mums atpakaļ nonāca tādā pašā stāvoklī kā iepriekš – bez bojājumiem. Vēlos arī uzsvērt, lai garnadži turpmāk nemēģina nozagt figūru, jo tai veica novērtējumu, un figūrai nav materiālas vērtības. Iedzīvoties uz tās rēķina neizdosies," uzsver B. Narubina.

Miera kapu vecākā visu ticīgo un priesteru Guntara Skuteļa vārdā pauž gandarījumu par izmeklētāja Aivja Zelča ieguldīto darbu un paveikto Jēzus Kristus figūras atrašanos.

Vēsturiska figūra. Laikrakstam "Vaduguns" bija iespēja apskatīties seno koka Jēzus Kristus figūru, kuru Skaidrīte Gertmane bija nolēmusi ziedot Miera kapiem Viļakā. Tā patiešām ir vēsturiska, izgatavota pirms vairāk nekā gadsimta – aptuveni pirms 110 gadiem. To, kā pastāstīja balvenietis Laimonis Logins, jau pirms daudziem gadiem kādam meistaram no Vecumu puses pasūtīja izgatavot viņa onkulis. Tā nu dzīvē notiek. Pats meistars jau sen kā devies aizsaulē, bet viņa rokām darinātā Jēzus Kristus figūra turpina dzīvot un dzīvos vēl ilgus gadus. Šī figūra ir īpaša, ko jā saglabā no paaudzes paaudzē. Pats galvenais, ka tā atrodas labu cilvēku rokās, par ko figūras autors – meistars no Vecumu puses – ļoti priecātos.

Iespēja bez maksas pārbaudīt savu spēkratu

Mūspusei tuvākā "Tehniskās apskates nakts" - Rēzeknē

Pagājušā gada jūlija nogalē Gulbenē notika Ceļu satiksmes drošības direkcijas (CSDD) organizētais pasākums "Tehniskās apskates nakts", kurā varēja bez maksas veikt sava spēkrata diagnostiku.

Pērn uz kaimiņpilsētu devās un šo iespēju izmantoja arī mūspuses iedzīvotāji. Kā liecina CSDD izplatītā informācija, šogad gan Gulbenē šis pasākums nenotiks, bet bezmaksas auto diagnostiku piedāvās Cēsis (5. augustā), Tukumā (19. augustā), Rīgā (26. augustā) un arī Rēzeknē (12. augustā), kas ir vistuvāk mūspuses novadiem.

Arī šogad CSDD nodaļās – Cēsīs, Rēzeknē un Tukumā – auto diagnostiku varēs veikt tikai pēc iepriekšēja pieraksta,

tādējādi cilvēkiem maksimāli radot komfortablus apstākļus pasākuma laikā. Iespēja pierakstīties būs desmit dienas pirms "Tehniskās apskates nakts" pasākuma konkrētajā pilsētā. To varēs izdarīt CSDD e-pakalpojumos (e.csdd.lv) vai arī autovadītājam klātienē ierodoties CSDD nodaļās. Rīgā, kā ierasts, iepriekšējā pierakstīšanās uz auto diagnostiku nav plānota. Tāpat jāuzsver, ka CSDD arī šogad aicinās šoferus pievērst uzmanību auto tehniskajam stāvoklim un tā nozīmi ceļu satiksmes drošībā. Pieredze liecina, ka daudzi pasākuma apmeklētāji atzinuši, ka bijuši pārliecināti par auto atbilstošu tehnisko stāvokli, tomēr rezultātā tam konstatētas neatbilstības.

Problēma

Par suni Vasjku

Šo otrdien laikraksts "Vaduguns" devās uz Viļaku, kur daudzdzīvokļu māju Sporta ielā 2 un 4 iedzīvotāji norūpējušies par apkārt kļīstošu suni.

"Atklāti runājot, mēs no problēmām, kas ir ap šo suni, esam jau noguruši. Viņš ir liela auguma suns, kuru mūsu kaimiņienes bērni atveda pie sevis. Tagad šie cilvēki par suni neliekas ne zināt, lai gan sākumā lielījās, ka to izglābuši. Sākumā suns bija agresīvs, bet tagad mēs viņu barojam, uztaisijām arī suņu būdu. Bērniem, kuri suni atveda, teicām, ka tagad ir suņu būda un par viņu vajag rūpēties. Bērni teica, ka rūpēsies, arī barību pirks. Tomēr nekā nav mainījies. Turklāt suns iemācījies nomaukties no ķēdes, skraida brīvā vaļā un būdai pat tuvumā neiet. Vietējos iedzīvotājus suns pazīst, bet cilvēki, kuri iet garām mūsu mājām, no viņa baidās. Dažkārt arī pašiem bail aiziet līdz poliklīnikai," norūpējušies ir iedzīvotāji.

Viena no mājas iedzīvotājiem piebilst, ka ar cilvēkiem, kuri suni atveda, mēģināja runāt un rast problēmai risinājumu. Tomēr, kā pastāstīja sieviete, normāla saruna neizdevās. "Tā viss nevar turpināties. Ir žēl suņa. Ja viņš turpinās kļīst apkārt, suni var notriekt mašīna. Arī vasara nebūs mūžīga, ziema nāk virsū. Ja cilvēki, kuri atveda suni uz šīm mājām, viņam vismaz neļaus brīvi skraidīt savā vaļā un tādējādi neņirgāsies par apkārtējiem cilvēkiem, kuriem no apkārt kļīstošā suņa ir bail, mēs esam ar mieru par suni parūpēties un viņu pabarot," stāsta mājas iedzīvotāji.

Laikraksts "Vaduguns" devās pie sievietes, vārdā Lilija, kura uzsvēra, ka tas esot viņas suns, lai gan tajā pašā laikā apstiprināja, ka suni uz mājām atveda viņas bērni. Sieviete arī noliedza, ka viņa vai viņas bērni laiž suni skraidīt savā vaļā. "To dara kāds cits!" apgalvoja sieviete. Savukārt uz žurnālista piebildi, ka, ja reiz par suņa dzīvi tā īsti nevienam nav intereses, varbūt labāk suni atdot dzīvnieku patversmei, sieviete atbildēja: "Lai brauc un ņem! Man viņu nevajag!" Tiesa, nedaudz vēlāk žurnālista sarunai ar šo sievieti pievienojās kāda cita mājas iedzīvotāja. Viņa pastāstīja, ka pašreizējā suņa siksna acimredzot ir nolietojusies, un apsoliņa, ka divu dienu laikā (saruna notika šo otrdien) centīsies problēmu atrisināt – nopirkt jaunu siksnu, lai suns nevarētu pašrocīgi skraidīt brīvā vaļā.

Ir teiciens, ka tikai labi trenēts cilvēks var būt par suņa labāko draugu, un nevis otrādi. To, ka daļai cilvēku spēja mīlēt un pienācīgi aprūpēt četrkājainos draugus vēl ilgi jāmācās (ja vien to spēj iemācīties), liecina arī daudzie gadījumi par pamestiem, novārtā atstātiem un no cilvēku cietsirdības cietušiem dzīvniekiem. Savukārt, ja vēlme uzturēt dzīvnieku nez kāpēc pēkšņi zudusi (vai arī jau sākotnēji šādas vēlmes tā īsti nav bijis), tad nekavējoties jārikojas un situācija jārisina, lai neciestu nedz pats mīlulis, nedz, iespējams, arī apkārtējie cilvēki. Savukārt to, kā turpmāk izvērtīsies konkrēti šis gadījums, iespējams, ziņosim kādā no nākamajiem laikraksta "Vaduguns" numuriem.

Kur suns? Diemžēl laikrakstam "Vaduguns" suni, vārdā Vasjka, neizdevās satikt. Par to, ka suns skraida brīvā vaļā, liecina arī novērotais pie suņu būdas – ķēde ir, bet pats četrkājainais draugs acimredzot devies pastaigā. Savukārt mājas iedzīvotāji spriež, ka sunim jau nav ne vainas, ja vien saimnieki būtu prātīgāki!

Ceļo no Vācijas uz Bērzpili

Sēž traktorā, vēro dabu un uzdāvina govī

Izciemojušies Bērzpili pie radniekiem, viņi atkal sēdās traktorā un brauca, mērojot tikpat garu atpakaļceļu, kā uz šejieni. Ģimene no Vācijas, kura sev uzdāvinājusi netradicionālu vasaras laika sprīdi – nesteidzīgu ceļojumu, lai vērotu dabu, cilvēkus, visu, kas notiek apkārtnē.

Viņi patiešām tā ceļo – brauc ar traktoru. Laikraksts "Vaduguns" viņus noķēra Kapūnē, kad braucēji tuvojās ceļu krustojumam, lai dotos Gulbenes virzienā. Vispirms ieraudzījām traktoru, bet tūlīt aiz tā parādījās arī mājiņa. Vēlāk sarunā Iveta stāstīja, ka treilerī ir viss nepieciešamais, lai cilvēks justos komfortabli – gulta, virtuves piederumi, plītiņa, ledusskapis, neiztrūkst pat vina plauktiņš. Gluži kā gliemezis, kas sev līdzī velk iedzīvi, tā arī viņiem ir nodrošināta ērta sadzīve. Iveta smeļoties, ka laikam bērnbā viņi par maz spēlējušies, ja tagad gribas nodoties kam neparastam. "Braukšana ar traktoru, kas aizmugurē velk treileri, ir mūsu projekts," viņa nopietni paskaidroja.

IVETA un RAINERS dzīvo Vācijā. Rainers ir pensionārs, kurš tēva mājās tagad nodarbojas ar sev tīkamām lietām. Aktīvajos darba gados viņš bija lauksaimniecības mašīnu mehāniķis, ne velti paša rokām uzmeistarojis šo traktoru, lai gan sākotnēji priekšmets atgādinājis sartsējušu un nekam nederīgu dzelzs gabalu. Tagad tas kā Fēnikss lepnī pacēlies no pelniem un devies pasaulē. Traktora un treilera izmēģinājuma braucieni notikuši iepriekšējā vasarā, lai pārliecinātos, kas vēl pielabojams, lai tālāka ceļošana būtu pilnīgi droša. Šovasar viņi uzdrīkstējušies doties uz Latviju.

Viņu ceļojuma maršruts ir garš. Sākās Flensburgā, kur paši dzīvo, no kurienes mēroja aptuveni 200 kilometrus līdz Trāvemindes pilsētai. Ar automašīnu to būtu nobraukuši divās stundās, bet ar traktoru brauca divas dienas. Tad viņi uzkāpa uz kuģa un atbrauca līdz Liepājai. Savukārt ceļš no Liepājas līdz Bērzpilij prasīja četras dienas. Šis nedēļas pirmdienā, kad bija atpūtušies un izciemojušies, devās atpakaļceļā. Taču tagad viņiem ir divas nedēļas laika, līdz atkal kāps uz kuģa, un šajās dienās iepļānotas vairākas tikšanās un arī atpūtas brīži ar ekskursijām Liepājas pusē.

Traktoriņā Iveta pa rokai nolikusi kartes. Pēc tām viņi atrod arī kempinga vietas un, ja ir vēlme, nakšņo tur. Taču izdodas atrast arī pievilcīgas dabas vietas kā, piemēram, Daugavas krastā, kur bijusi izdevība pastaigāt pa upes gultni. Iveta atzīst: "Pa Latviju braucam tikpat kā pa dabas rezervātu. No sirds priecājamies, jo apzināmies: cik skaista te daba! Protams, labi arī saprotam, ka ne visi var atļauties ceļot šādā veidā. Zinām, ka Latvijā daudziem dzīve norit daudz smagākā formā."

Raksta ceļojuma piezīmes

Kāpēc viņi izvēlējušies šādu ceļojuma veidu? Lai dažādotu dzīvi un pašiem būtu interesantāk. Iveta uzreiz piesauc dabu. Sēdēdama traktora aizmugurējā sēdekļi, viņa nesteidzīgi raugās apkārtnē un pamana to, kas, braucot ar mašīnu, aizizbūtu garām nepamanīts. Laiku pa laikam viņa paņem datoru, lai fiksētu skatus, un dokumentē dienas gaitu. Pēc tam to visu apstrādās un rādīs kādā vakara saietā, kad būs atkal savā

Bauda emocijas. Ceļojuma laikā pie traktora stūres sēž Rainers, taču arī Iveta prot vadīt traktoru. Ja rastos vajadzība, arī viņa varētu braukt. "Mums ceļojuma laikā pienākumi ir sadalīti," viņa paskaidroja.

Noder arī velosipēdi. Ceļojuma laikā, ja iegādās brīva diena, apkārtnes iepazīšanai izmanto arī velosipēdus. Par Latvijas klimatu viņi nesūdzas, jo Vācijas pilsētā, kur paši dzīvo, ir stipri vējains. Iveta atzīst: "Esam atpūtušies un pat iesauļojušies."

pilsētā. Vācu draugi un paziņas jau šurpbraucot pieteikuši, ka gribēs dzirdēt un redzēt, kā izdevies viņu ceļojums uz Latviju. Vai braucienam ar traktoru ir arī kāds mīnuss? Varbūt par to var uzskatīt traktora lēno gaitu - tā ātrums ir 22 kilometri stundā. Taču paši ceļotāji tam nepiekrīt un saka, ka ātrums ir tieši plus. Kā viņus uzņem citi satiksmes dalībnieki, vai iznācis ar kaut ko iepazīties tuvāk? Pēc viņu vērojumiem Iveta izdala trīs grupas. Vieni pilnībā nodarbināti ar savām domām, izmanto mobilos telefonus un viņus notiekošais apkārtnē tikpat kā neinteresē. Otri savukārt izrāda emocijas, māj, uzsmaida. Ceļotājiem izrādīta atsaucība Latvijas ceļu remonta posmos, pagarinot luksofora darbības laiku, kamēr traktors var aizbraukt. Iveta izdala vēl trešo cilvēku grupu, kuru emocijas jāvušas saprast, ka viņi šos ceļotājus uztver kā lielus dāvinātus, gandrīz vai citplanētiešus.

Paštaisīts traktors. Iveta atklāj, ka šoreiz par viņu ierašanos bijuši pārsteigti pat radnieki. Vai nebija bailes doties tik tālu prom no mājām? Iveta saka: "Bet katrs solis jau var būt kāds risks. Kāpēc to neatļauties, lai dzīve būtu krāsaināka un interesantāka?!"

Tikai uz priekšu.

Lielākais attālums, ko dienas laikā ceļotāji pieveikuši, bijis 160 kilometri, parasti nobrauc ap 100. Pusdieno viņi pēc noskaņojuma: ja pa ceļam atrod pievilcīgu ēstuvīti, dodas turp, ja nē – gatavo maltīti treilera virtuvē.

Atrod govī Viļānos

Iveta atklāj, kā viņi atraduši pašiem neierastu dāvanu. Uzzinot faktu, ka pavasarī saimniecībā mammai viena gotiņa nokritusi, apsvēruši domu, ka viņi taču varētu uzdāvināt vietā jaunu lopīņu. Tāda dāvana vēl nav bijusi! Govi atraduši Viļānos ar ceļojuma laikā iepazīta lauksaimnieka starpniecību. Stāvēt rindā pie luksofora, viņus vācu mēlē uzrunājis kāds vīrietis, pēc traktora uzraksta atpazīdams, ka viņi ir no Vācijas. Tā arī nedaudz iepazīnušies, apmaiņņūšies pat telefonu numuriem. Kad Bērzpili uzzinājuši par zaudējumu, Rainers tūdaļ piezvanījies jaunajam draugam un apjautājies, kur var nopirkt govī. Drīzumā uz Bērzpili šo dāvanu atvedīs.

Iveta Jurgensen par savu dzimto pusi sauc

Bērzpili, kur pavadījusi agras bērnbības laiku. Mācījies Viļānos, izglītojusies mūzikas jomā Rēzeknē un Rīgā, pēc tam pārcēlusies uz dzīvi Vācijā. Ar vīru tagad dzīvo Flensburgas pilsētā. Iveta vada kori, kas pievērsies jūras un zvejniecības tematikas dziesmu repertuāram, kā arī spēlē ērģeles baznīcā. Ģimenē ir divi pieauguši dēļi – meita un dēls. Viņi dzīvo savā mājā, pie tās ir zālājs, nedaudz puķu un viena dobe eksperimentiem. Parasti dobe iestāda kartupeļus, kad tie virtuvē saasnojuši. Iveta tad atceras izteiksmīgo teicienu, ka nevēlams lauksaimniekiem parasti izaug lieliski kartupeļi. Tā arī notiek! Kad viņi atgriezies mājās Vācijā, atkal būs cits dzīves ritms un pienākumi, tādēļ, kamēr laiks, vācu ģimene bauda atpūtu veidā, kādu uzskata sev par labāko.

Lappusi sagatavoja M.Sprudzāne

